

Jarno Hockx

Warmonderhof
volrijdse dagschool,
eerste leerjaar, 23
jaar. Vorige opleiding:
vmbo theoretische
leerweg, daarna sport
en beweging.

ook met de zorgvragers. Maar het hangt erg af van wat ze kunnen en wat ze ook aanspreekt, ik zoek het werk dat bij ze past en dat ze ook graag doen.”

Wat waren voor jou de meest waardevolle onderdelen van de opleiding?

“Lessen over de achtergrond van de verschillende ziektes, over hechtingsproblematiek bijvoorbeeld. De lessen over autisme hebben me heel veel inzicht gebracht in hoe die mensen waarnemen. Samen met de zorgvragers heb ik tekeningen gemaakt van bijvoorbeeld eten/drinken, dieren voeren, borstelen, eigenlijk alle werkzaamheden die we iedere week gedurende de seizoenen met elkaar doen. Die heb ik verwerkt als picto’s. Aan het begin van elke dag leg ik alles op volgorde en bespreek met de zorgvragers hoe de dag eruit gaat zien, welk werk er van ze wordt verwacht. Dat geeft ze overzicht en rust. En maakt voor mij de begeleiding veel overzichtelijker.”

In welke zin ben je het afgelopen jaar veranderd?

“Vooral mijn zelfvertrouwen is gegroeid, ik weet beter in te spelen op onverwachte situaties, en die zijn er best wel vaak. Een boerderij zit boordevol met dingen die net even anders lopen dan verwacht of gepland.”

Ben je nu uitgestudeerd?

“Nee, zeker niet! We hebben nu Dieren-EHBO gepland met een aantal collega’s, dat gaan we in het najaar doen en daarna zie ik wel weer... Je wordt toch nooit te oud om te leren?”

Hoe ziet jouw toekomst er uit?

“Het bevalt me hier op de Ulebelt heel erg goed, maar we zijn wel afhankelijk van gemeentelijke subsidies en die lijken de komende tijd niet zo zeker meer. Daarin zijn we niet de enigen. Maar ik ben ook vol vertrouwen, het is zult goed en belangrijk werk dat we kunnen doen voor al die kinderen met een zorgvraag!” ■

Hoe ben je op Warmonderhof terecht gekomen?

“Nadat ik met mijn opleiding sport en beweging was gestopt, heb ik drie jaar in een ambachtelijke bakkerij gewerkt. Ik wilde iets praktisch doen, maar na drie jaar liep ik daarin vast. Mijn moeder is kunstzinnig therapeute en is bekend met antroposofie. Zij kwam voor mij op het idee van de Warmonderhof.”

Hoe staat het met praktijkervaring?

“Voordat ik hier op school kwam had ik nog helemaal geen praktijkervaring. Ik kom uit Schiedam, dat is alleen maar stad. Afgelopen jaar had ik acht weken ’s middags fruitteeltpraktijk, vier weken veehouderij en nu zit ik in de akkerbouw. Deze zomer ga ik vier weken hele dagen in

de tuinbouwpraktijk. En buiten schooltijd doe ik wiewerk bij Joost van Strien. Een heel interessant bedrijf met maaimeststoffen. En de hele eerste klas heeft een oefentuintje waar we allerlei gewassen in moeten telen.”

Wat ligt jou in de praktijk het meest?

“Het snoeien van appels en peren was erg leuk. Ik ben niet met techniek opgegroeid, maar ik geloof dat ik er wel wat aanleg voor heb. Echt mooi vond ik de lessen paardentractie. Mennen met een tweespan, banden slepen... Je moet zelf echt van binnen rustig zijn, anders doen de paarden het gewoon niet. Daarvan leer je veel over jezelf.”

En de theorie?

“Het vak ‘mensbeeld en ontwikkeling’ vond ik heel interessant, maar ook plantkunde en koekennis. Met mijn dyslexie is het leren van namen en feitjes wel lastig.”

’s Ochtends les en ’s middags praktijk, heb je nog tijd voor hobby’s?

“Ik heb twaalf jaar klassiek zangles gehad en musicalkoor gedaan. Nu doe ik metal-zang. En verder veel sporten: kiten, judo, hardlopen.”

Hoe vind je het om op school te wonen?

“Heerlijk, geen reistijd, vrienden dichtbij en je maakt makkelijk contacten. Het enige nadeel is dat je niet zoveel privacy hebt.”

Jouw toekomst?

“Voordat ik naar de Warmonderhof ging, zat ik vast. Hier ben ik aan het loskomen en ga ik mijzelf verder ontwikkelen. Na de opleiding wil ik ergens in een dienstverband werken om meer ervaring op te doen. Misschien wel in de productverwerking. Brood bakken of whisky stoken, maar dan wel als onderdeel van een landbouwbedrijf.” ■

Marsha van der Westen

Tweedejaars deeltijd
landbouwopleiding, 34 jaar.
Vorige opleiding: gymnasium
en twee jaar psychologie.
Stageplek: De Groenen Hof
te Esbeek (Noord-Brabant).

Hoe ben je op Warmonderhof terecht gekomen?

“Ik ben in de stad opgegroeid en had helemaal geen idee wat landbouw was. Veel later liep een plan om met meerdere families zelfvoorzienend te gaan leven vast. Ik dacht toen: laat ik eerst maar eens wat kennis opdoen om te kijken wat er allemaal mogelijk is.”

Wat heb je nu voor praktijkervaring?

“Ik ben begonnen met vijf maanden op een kleinschalig groenteteelt-pakkettenbedrijfje. Daar heb ik geleerd dat ik kleinschaligheid niet zo leuk vind. Daarna heb ik heel veel geleerd door vijf maanden op een varkensbedrijf te werken en ook onderzoek te doen bij andere varkensboeren. En nu werk ik in de zaadvermeerdering en veredeling bij Renee Groenen.”

Wat was het hoogtepunt het afgelopen jaar?

“Dat ik inspiratie heb opgedaan. De docenten zijn eigenlijk een groepje vakidioten. En dat ze allemaal wetenschappelijk geschoold zijn, maakt het makkelijk om iets met BD te kunnen.”

Hoezo?

“Ik ben hier gekomen omdat er geen biologische opleiding was. Het gaat me echt om de praktische kennis.”

Hoe staat het daar nu mee?

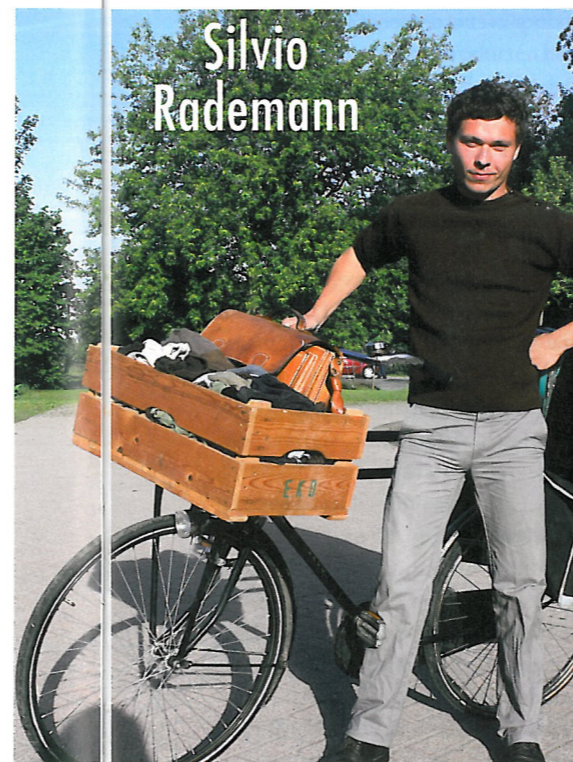
“Ik heb geleerd wat een moeite er achter een product zit, kan trekker rijden inclusief wiedege en schoffel, zie van alles aan een bodemprofiel en herken gewassen vanuit een rijdende auto.”

Hoe financier je alles?

“Ik werk naast mijn stages nog als zelfstandig (professioneel) handlezeres en steltloopster. Daar kan ik van rondkomen en daarnaast nog heel veel van de landbouw leren.”

En jouw toekomst?

“Ik ga volgend jaar nog op een akkerbouwbedrijf van ruim tweehonderd hectare werken en daarna weet ik het nog niet. Maar ik zou heel graag in het onderzoek werken!” ■

Silvio Rademann

Waarom wil je boer worden?

“Ik ben min of meer opgegroeid met de landbouw omdat mijn ouders allebei in de landbouw werkten. En toen ik nog heel klein was, had ik thuis al mijn eigen tuintje. Ik merkte dat wat ik daar in deed positief op de planten werkte. Dat vond ik boeiend.”

Wanneer ben je echt in de landbouw gaan werken?

“Toen ik veertien was, heb ik in de vakantie op het BD-bedrijf Brodowin gewerkt. Pas toen ik daar werkte, kreeg ik door dat er behalve biologische landbouw ook biologisch-dynamische landbouw bestaat en dat er een verband bestaat tussen antroposofie en landbouw.”

Afgestudeerd
aan vierjarige
dagopleiding,
21 jaar.

Hoe kwam je op dat bedrijf terecht?

“Brodowin is nog steeds het grootste Demeterbedrijf in Duitsland en het enige bedrijf in het dorp waar ik woonde. Mijn ouders werkten er ook en als veertienjarige ligt zo’n keuze dan voor de hand.”

Wat deed je toen je met school klaar was?

“Bij Brodowin heb ik in de tuinbouw gewerkt. De bedrijfsleider (Bert Wolbrink) is een Nederlander die op de Warmonderhof heeft gestudeerd. Ik werd nieuwsgierig door wat hij over die school vertelde. In 2006 -ik was toen zestien- ben ik met hem naar een open dag geweest. Ik sprak toen nog geen woord Nederlands. Het geheel maakte een grote indruk op mij. De veelzijdigheid en het samenwonen met leeftijdsgenoten beviel me.”

Wat gaf de doorslag om naar Nederland te komen?

“Ik wist dat in het dorp waar ik ben opgegroeid niet mijn toekomst lag. Er waren, ook qua scholing, maar weinig mogelijkheden. Ik wilde wat meer van de wereld zien, maar toch was naar Nederland gaan wel een grote stap voor mij. Ik kan me nog goed herinneren hoe het was. Ik dacht ‘nu begint er een nieuwe tijd, en nu komt ook mijn tijd’.”

Is het moeilijk voor een Duitser om in Nederland te studeren?

“Nee eigenlijk niet. Als je uit een ander EU-land komt heb je recht op een studiefinanciering als je hier een arbeidsovereenkomst hebt. Ik heb dat gehad bij de boer van onze school. Ik kom ook niet uit een rijk milieu en mijn ouders konden mij maar in beperkte mate helpen. Maar ik moet zeggen dat ik met het geld dat ik van de Nederlandse overheid heb gekregen zeer goed kan leven. En ik denk: waar een wil is, is altijd een weg.” ■